

8
1955

ნან. ზ. ლეჟავასი

ამერიკული აკრძალვა
წესდება ვაშლის აწარმოებაზე

პორტრეტის უნივერსიტეტის პროფესორმა კეიფერსმა სხვა პროფესორებთან ერთად შეიმუშავა კანონპროექტი ატომური ენერჯის მშვიდობიანი მიზნებისათვის გამოყენების წინააღმდეგ.

- როგორ?! თქვენც ეთანხმებით აზრს იმის შესახებ, რომ აკრძალოს ატომური ენერჯია?..
- დიახ, დიახ. ჩვენც დავამუშავეთ კანონპროექტი, რათა აკრძალოს ატომური ენერჯიის გამოყენება... მშვიდობიანი მიზნებისათვის.
- ახ!.. ეს უკვე გახაგებია!.. ასეთ აკრძალვას ამერიკის სამხედრო წრეებიც მზარს დაუპყრენ, ბატონო პროფესორო!

საბჭოთა კავშირის მთავარი გაზეთი

შანს
ქარისტიან
ანდერსენი

(1805-1875)

სხვებთან ერთად „ნიანგიც“ გულითადი სიყვარულით აღნიშნავს დიდი დანიელი მწერლის პ. ჯ. ანდერსენის დაბადების 150 წლისთავს.

„ყველაფერს მირჩევნია ანდერსენის ღიმილი“, — თქვა დიკენსმა. დიდი მოზღაპრის ეს მხიარული ღიმილი, ჯანსაღი იუმორი, რაც ხშირად სოციალურ სატირაში გადადის, დღესაც პროგრესის საქმეს ემხახურება.

ვბეჭდავთ ანდერსენის ერთ სატირულ ზღაპარს ლექსად.

ქოჩოქების ზღაპარი

მეკალათე კალათს წნავდა, მორჩა, ღმერთმა ინება! ვერ იტყოდით, რომ შედეგრი იყო მისი ქმნილება, მაგრამ არა უწავდა რა, ჰქონდა შნო და ლაზათი, — კალათობას ხომ გასწევდა, როგორც ყველა კალათი!

„—მადლობა ღმერთს! — ცოლს მიმართა, — საუცხოო წნულია! —“

ცოლმა ერთი გადახედა, განურჩევლად სრულიად...

„—რას გაჩუმდი, დედაკაცო, რა ფეხზე ხარ ამდგარი?“

თქვი: — მადლობა უფალსა-თქო, რომ კალათი მზად არი!“

„არაფერსაც მე არ ვიტყვი ამის მაგვარს სრულიად!“

აბა, რალად უნდა გითხრა ის, რაც უკვე თქმულია?“

„—თქვი!“ „—არ ვიტყვი!“ — შეხტა ქმარი: უყურეთო ამ ოხერს!

და ამბავი შით დასრულდა, რომ ეს ქალი გაჯოხეს.

მეზობლის ქალს გაეგონა ჯოხის ხმა და წივილი,

მოვარდა და მოისმინა მოტირალის ჩივილი.

„—ამისათვის როგორა გცემს ეს არ გასახარებნი?“ —

უთხრა ქალს და ბრაზმორევით გაიხურა კარები.

„— ასეთ ქმართან ვინ იცხოვრებს!“ — თქვა მან, შინ რომ შე-

ვიდა.

„—შემცდარი ხარ! — უბასუხა ქმარმა თავის ქნევითა. —

აქ ცოლია დამნაშავე, ქმარს არ უნდა გინება! —

უნდა ეთქვა: „მზად არისო!“ რატომ ეს არ ინება?“

ნახ. თ. მახინასი

— ჩვენს მილიონებს წინ აღუდგნენ მილიონები!

„— იმიტომ, რომ ზეღმეტია! რა გახდა ეს კალათი? მე თვითონაც არ ვიტყვდი ასეთ რამეს ძალათი.“

„— არ იტყვდი? თუკი შენმა ქმარმა აგრე ინება? მაშ მეც ჯოხით დამჭირდება ამის გაგებინება.“

„— სწორედ გითხრა, ამდაგვარი არა გამიგია რა! მსგავსი მხეცი ბევრი ვიცი, მსგავსი ქმარი კი არა!“

„— მაშ არ იტყვი:“ მადლობა ღმერთს, რომ კალათი მზად არი?“

„— არც ვიტყვი და არცა ვფიქრობ! ცეცხლი მას და ლადარი!“

აქ აივსო მამაკაცის მოთინების ფიალა და ჯიუტი ცოლის ზურგზე ჯოხი დაატრიალა.

ღრიანცელზე შემოვარდა სხვა მეზობლის ქალი და დაწვრილებით გამოჰკითხა, როგორ მოხდა თავიდან,

„— სულ ტყუილად ყოფილხართო, — უთხრა, — აბა, ნაცემი! ქალის ღირსიც არ არიან მსგავსი მამაკაცები!“

წავიდა და რისხვის ნიშნად ფიცხლავ კარი დახურა, შინ დაბრუნდა, ქმარს უამბო — ჯოხი დამისახურა.

და, ამრიგად, ამ ქალაქში საქმე ასე წავიდა:

ყველა სახლში ცოლის ცემა იწყებოდა თავიდან.

არა, მართლა, გაგონილა, საქმე ამის სადარი? —

ქმარმა ცოლს ვერ შეასმინოს, რომ კალათი მზად არი!

სამეფოში ამისი თქმა ერთმაც რომ არ ინება! —

სულ ამაო იყო ქმართა ცდა და მოწადინება.

ყველა ერთი ჭკუის ჩანდა: რაკი ქალს არ ეწადა,

კაცი სძლევდა, კაცი სცემდა, იტყეოდა მხეცადა.

მაგრამ, თუ ეს სიმართლეა, სამართალი სად არი?

ცოლსა, ჰკითხეთ, მე არ ვიცი: აქ თავდება ზღაპარი.

* * *

ცოლს აკოცე, მაგრამ ნუ სცემ, მოიშალე ეგ ჩვევა, თორემ ჯოხით მალე ცოლი — თვითონ ჯოხად გექცევა.

თარგმნა აკაკი ჭკადუაძე

ჩუჩები, და ნობელის ჩუჩები...

თქვენ უთუოდ ბევრი ასეთი ქუჩა გინახავთ, ხშირად ხიფათშიც ჩავარდნილხართ ასეთ ქუჩებში სიარულის დროს, — არ იცით ასეთ ანგრეულ ქუჩებში კისერს როდის მოიტყებთ. ეს იმიტომ ხდება, რომ ჩვენი მშვენიერი თბილისის მშვენიერ ქუჩებს ათასნაირი „მომწესრიგებელი“ ჰყავს.

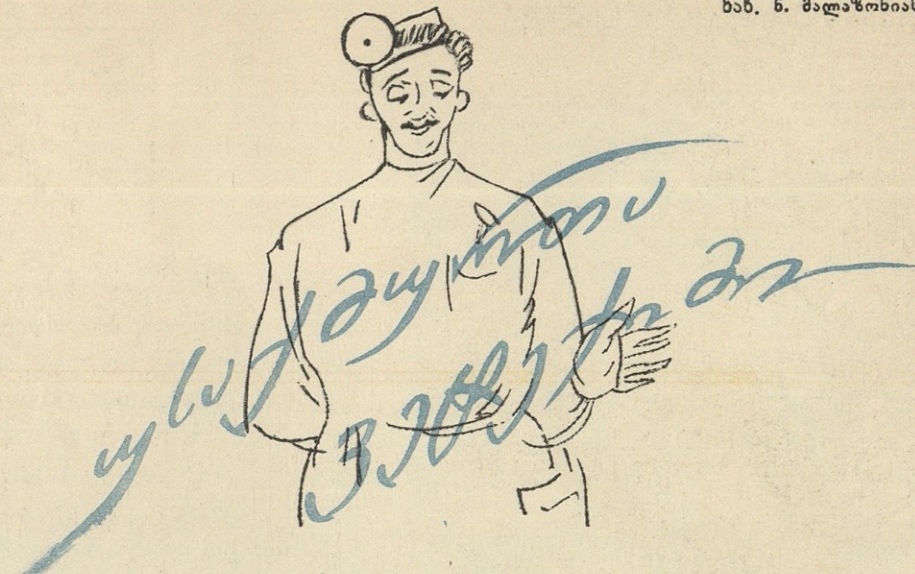
აიღეთ თუნდაც საერთო სამშენებლო ტრესტის №1 მეხუთე სამშენებლო სამმართველოს „მომწესრიგებელი“ საქმიანობა, მან მტკვრის მარჯვენა ნაპირზე, ბარათაშვილის ხიდს ქვემოთ კოლექტორის გაყვანის დროს საკანალიზაციო მილები გადასჭრა და დიდხანს არ შეუერთებია. ეს კიდევ არაფერი, ორ თვეზე მეტია, რაც ამავვე ხიდთან ქუჩა გათხარა, შიგ სარწყავი მილები ჩაყარა და მიწამიუყრელად მიატოვა. არც ეს იკმარა, სამი თვის წინად № 8 აბანოს მისასვლელთან სანიღვრე კოლექტორის შენების დროს, რკინის მესერი მოხსნა და დღემდე არ აღუდგენია.

„ტრანსწყალმშენის“ მეორე სამშენებლო სამმართველომ ასე „მოაწესრიგა“: სამ თვეზე მეტია, რაც მტკვრის ქუჩა გათხარა და დღემდე ოღროჩოდ არის მზგდებული; მოლოტოვის რაიონში აბაშიძის ქუჩა ერთი წლის წინათ გაითხარა ბულაჩაურის წყალსადენისათვის. დღემდე იგი მიწით არავის ამოუვსია. ასევე მოექცნენ პეტრიაშვილის ქუჩას: გათხარეს, წუმბისა და ტალახის ბუდედ აქციეს და მიატოვეს.

თბილისის ულამაზესი ქალაქია, თბილისში ლამაზი ქუჩებია, ჯერ კიდევ გაუთხრელ-დაუნგრეველი ქუჩები. ვინ იცის კიდევ რამდენი სამშენებლო ორგანიზაცია ემუქრება ამ ლამაზ ქუჩებს.

შენება კარგი საქმეა. იგი ჩვენი ხალხის კეთილდღეობას ემსახურება, მაგრამ ხომ შეიძლება მშენებლობისათვის გადათხრილი. ქუჩები დროულად გასწორდეს და მოწესრიგდეს, რომ მასზე უხიფათოდ გაიაროს კაცმა!

დ. თბილელი

რაიონში წახლა არ სურს, არ სურს სული „გაიძალოს“, განა ცოტა პაციენტი ეგულება თავის ახლოს?

უფრო მეტად სხვა რა დაღლის, — პატრონია ორი ძაღლის.

იქნებ იცნობთ ამის პატრონს, რა კაცია, ან რა ჰქვია, — ჩანს, ქალაქში მოძრაობის ყველა წესი დაარღვია.

უბატონოდ ხელს ვინ ახლებს? ზრდის ოჯახში მლიქვნელ ძაღლებს.

არ ჩათვალთ უსაქმურად. ავღა ჰყავს ამ ქალს მურა.

დაბეო უფრას, ვეტიკიმოც ვერ გაიგებს რა ჯიშია, — მაგრამ ყველა უფრობილდება, — პატრონივით საშიშია!..

რომელია საეკიმო? — მიხვდით, მინდა გავეღიმო.

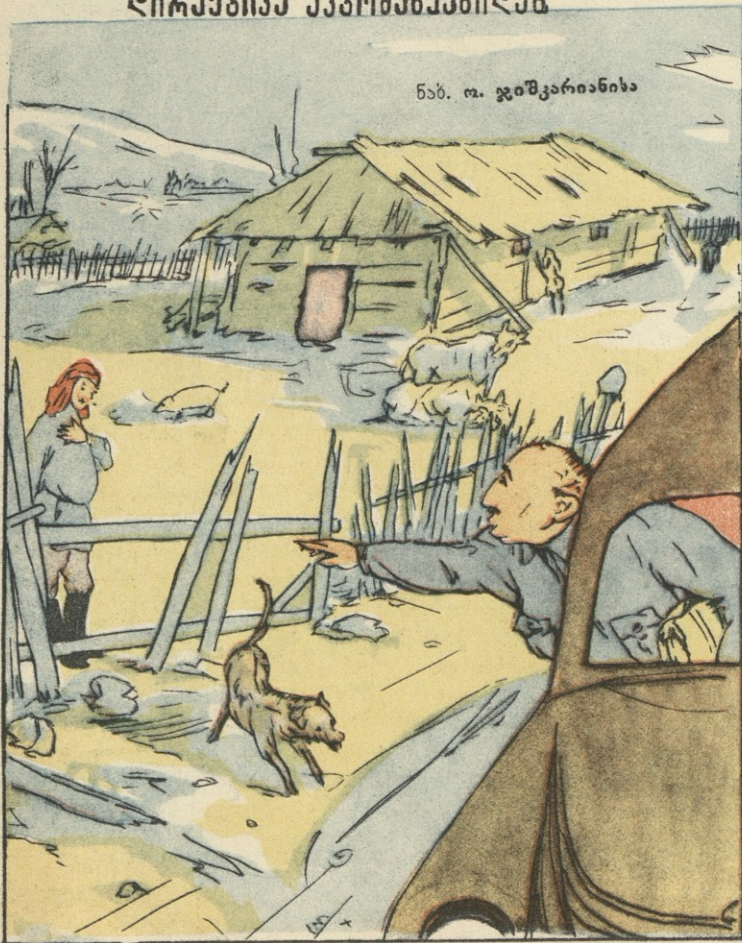
ნახ. ხინველისა

— აქ, ნეტა მარტო ჩვენი გაჩერებაა, ცავ, თუ „ტაქსიც“ ჩერდება ელანძე?

ლიჩაქვიკა ავკომანქანილან

ნახ. თ. ჯიშკარიანისა

— რაიონში გამოშიდახეს, შეიძლება კომისია წამომყვებს. გახსოვდეს, ყველაფერი წესრიგში მოიყვანე.
— კი ბატონო, გოჭები გვყავს და ღვინო გვაქვს, თუ საჭირო იქნება თხასაც წავაკლავთ.

თბილისის სამედიცინო ინსტიტუტი უკანასკნელი სამი წლის განმავლობაში 1036 ახალგაზრდა ექიმმა დაამთავრა. მათი უმეტესი ნაწილი ჩვენი რესპუბლიკის შიგნით განაწილდა, განაწილდა და...

მიუხედავად ამისა, საქართველოს სსრ ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს ცნობით, დღესდღეობით საქართველოში 284-ნახევარი ექიმის ადგილია თავისუფალი.

აქ მისაღები არ არის ის გარემოება, რომ ჩვენს რაიონებში ზოგჯერ ორი ადგილი, შეთავსებით, ერთ ექიმს უჭირავს; რომ არც ისაა იშვიათი შემთხვევა, როდესაც კბილის ექიმი თერაპევტის მოვალეობას ასრულებს; ხოლო ყელყურის ექიმი—ქირურგისას!..

როგორც კი სამედიცინო ინსტიტუტის დასამთავრებლად გამზადებულ სტუდენტების განაწილება იწყება, იწყება დედებისა და ნამების, ბიძებისა და ბიძოლების სირბილი, ბრძოლა, თხოვნა, ზუღარა, გავლენიანი ნაცნობ-ნათესაების ავტორიტეტის გამოყენება და... რაიონებში გასამგზავრებლად გამზადებულ ახალ კადრებს საგრძნობი ნაწილი აკლდება.

გაივლის განაწილების ციებ-ცხელება და ქარიშხალი. პატიოსანი ახალგაზრდა ექიმები თავიანთი საგზურებით განაწილებულ ადგილებში ცხადდებიან, ხოლო განაწილებიდან თავდამქრალნი—თბილისის ჯანმრთელობის განყოფილების გამგის მისაღებ ოთახში მოკალათდებიან. იქ თავმოყრილი უმუშევარი ექიმები ეყოფა ორ საქართველოს... ხშირად თბილისშიც ეწყობიან სამუშაოდ, ზოგი მეოთხედ ადგილზე, ზოგი უფასოდ სტაჟიორად...

როგორც კი თვალს გადაავლებთ თბილისში დარჩენილ უმუშევარ თუ სამუშაოზე მოწყობილ ახალგაზრდა ექიმებს, აღმოჩნდება, რომ მათი უმეტესობა სამედიცინო მეცნიერებაში სახელგანთქმულ პროფესორებისა თუ დოცენტების შვილები არიან.

უმუშევარი ექიმები: ცილა ტყემალაძე მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატის ქალიშვილია. გრიგოლ ქუთათელაძე—მედიც. მეცნიერებათა დოქტორის ვაჟიშვილი... და ამრიგად და ასე შემდეგ...

ახლა კლინიკურ ორდინატურაში ჩაეხედოთ: ორდინატურა სპეციალურად მაღალკვალიფიციურ ექიმებს ამზადებს რაიონებისათვის. ორდინატურაში შენსვლელნი ხელწერილებსაც კი სდებენ, სწავლის დამთავრების შემდეგ რაიონებში წაველთო, მაგრამ...

ქირურგიული ორდინატურადამთავრებული ექიმი შოთა ხეცურიანი მოეწყო... „ტოდოს“ ფეხბურთელთა გუნდში. ოთარ და ჯუანშერ კანდელაკები საერთოდ უარს აცხადებენ თბილისიდან ფეხის გადადგმაზე, ხოლო ევგენია ბერუაშვილი, რომელიც ორდინატურაში შესვლამდე დუშეთში ორდინატორად მუშაობდა, ახლა უარს ამბობს, რომ კვლავ დუშეთში გამგზავროს საავადმყოფოს განყოფილების გამგედ... და ჯერჯერობით ისინი დაუსჯელნი დადიან!..

უკანასკნელ წლებში 105 ორდინატურადამთავრებულ ექიმიდან თბილისში 42 ექიმი მოეწყო, ხოლო 16 სრულიად არ მუშაობს... და ეს სპეციალური ხელწერილისა და პირობის დადების შემდეგ...

ამის შემდეგ განა გასაკვირია, რომ საქართველოში, სადაც ასე ჭარბად არიან ექიმები, 284-ნახევარი ადგილი თავისუფალი და დაუკომპლექტებელი იყოს!..

საქართველო საბურობა

დღის ორი საათია. მატარებელი № 61 როსტოვი-თბილისი ჩართლის ველებზე მიეჩანება. მატარებლის პირველი ვაგონის პირველ კუბეში მოლარე ქალს ძინავს. სამი დღეა ბორჯომში მორიგეობდა და ახლა ისვენებს.

კუბეში შემოდის რევიზორ-კონტროლიორი, მას თან მოჰყვება ვაგონის გამცილებელი. რევიზორი გადახედავს მძინარე ქალს, სახეზე ღიმილი აუთამაშდება, მივა ქალთან, მაჯიდან ღიმილით საათს მოხსნის და...

მატარებელი ქარელს გასცილდება. ქალს ელვიძება. მას დასცინიან: „საათი შენმა მეგობარმა რევიზორმა მოგხსნაო...“

იწყება რევიზორის ძებნა. იგი ქარელში ჩასულა.

რადგან თბილისში ჩასვლამდე არც რევიზორის ასავალ-დასავალი გამოჩნდა და არც საათი, ქალი დატრიალდა. დადგინდა რევიზორ-კონტროლიორის გვარი—ვ. ჯუღელი.

დაიწყო ძიება.

გამოძიებით თითქოს დადასტურდა, რომ მოლარე და რევიზორი კარგი მეგობრები იყვნენ, თუმცა ეს ვერსია შემდეგ ვ. ჯუღელმა ამიერკავკასიის რკინიგზის უფროსის მოადგილე ი. ქარუმიძის კაბინეტში უარყო.

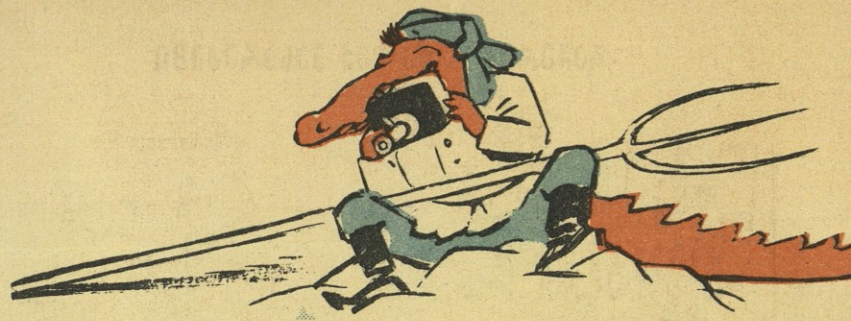
ვ. ჯუღელი საათის მოხსნის ფაქტს ადასტურებს და გამომძიებელს ეუბნება: „ძეწკვი შეხსნილი იყო და მოლარეს საათი რომ არ დაკარგოდა, მოვხსენი, შემდეგ გავაღვიძე და უკან დავეუბრუნეო“, ხოლო ქარუმიძის კაბინეტში აცხადებს: „მოლარეს საათი ხელჩანთაში ჩავუდეო“. სასამართლოში კი ამტკიცებს: „არავითარი საათი არ მომიხსნიაო...“

გამოძიების მასალებში როსტოვ-თბილისის მატარებლის გამცილებლის ჩვენებაა („ვ. ჯუღელმა ქალს ნამდვილად მოხსნა საათიო“), იქვე მეორე რევიზორ-კონტროლიორის ახსნა-განმარტებაა („ვ. ჯუღელმა მოლარე გამოაღვიძა და საათი დაუბრუნაო“).

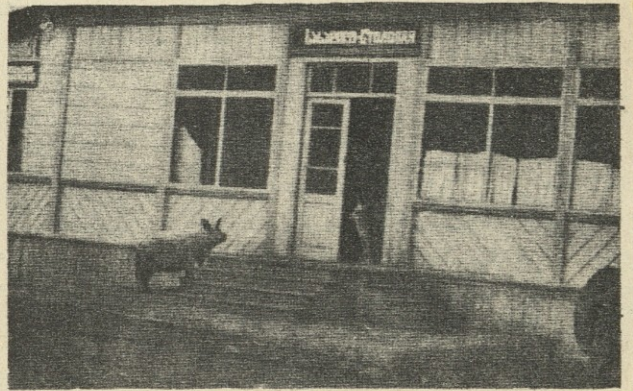
გ. სამხარაძე საათს მისტირის, ვ. ჯუღელი თავს იმართლებს.

კარგი ხუმრობაა, თქვენმა მზემ, რომელსაც ამდენი აყალბაყალი მოსდევს, მაგრამ ბოლო კი ჯერ არ მოჰყოლა!

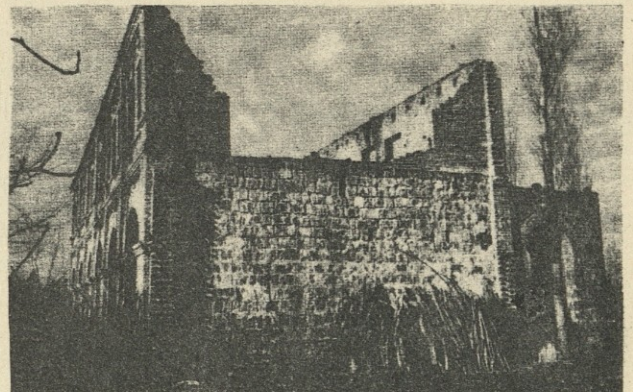
გ. სიმონიშვილი

ბ ა კ უ რ ი ა ნ ე უ ი

ძალდი: ამ... ამ... ამ სახადილოში ცხვარსა და ღორს რა უნდა!? ახლა ხომ არც ზამთრის სეზონია და არც ზაფხულის სეზონი...

ს ა ს მ ო ლ ა ე ა უ ლ ი ნ ა ნ ბ რ ა ე ა უ ბ ი

ეს ნანგრევები, თავისებურად ისტორიული მნიშვნელობისაა, მხოლოდ იმ განხვავებით, რომ მისი მშენებლობა დაიწყო არა ჩუპ... წელს, არამედ ახლახან, სულ რაღაც ოცდახუთი წლის წინათ.

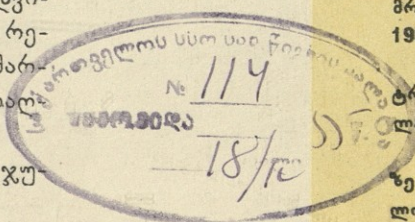
სურათზე გამონახულია ლანჩხუთის რაიონის სამრეწველო კომბინატის ადმინისტრაციული სახლის ნანგრევები. ამ ოცდახუთი წლის განმავლობაში მიწერ-მოწერის სახით 25 ფუთი ქალაქი დაიხარჯა. მრავალზე მრავალი დაპირება — დაპირებამ დარჩა, შენობა კი — დაუმთავრებელი. 1953 წელს 300, 000 მანეთი გამოჰყვეს... მხოლოდ ქალაქში.

ხოლო შარშან საქართველოს ადგილობრივი მრეწველობის სამინისტრომ გაზედა და ლურსმანი მისცა ლანჩხუთელებს შენობის დასამთავრებლად.

დაპირებებითა და ლურსმნით რა სახლიც აშენდება, ეს ამ სურათზე შესანიშნავად მოჩანს. აქვე ჩანს საქართველოს ადგილობრივი მრეწველობის სამინისტროს სახეც, რომელმაც თავისი უყურადღებობით, ჯერ კიდევ დაუმთავრებელი სახლი, აშენების დაწყებისთანავე ხავსით დაფარულ ნანგრევებად აქცია!..

გ. ბარამიძე

ლანჩხუთის რაიონული გაზეთის „სოციალისტური შრომის“ რედაქტორი

რედაქტორი კ ა რ ლ ო კ ა ლ ა ქ ე.

სარედაქციო კოლეგია: ა. ბელიაშვილი, ო. გიგინეიშვილი, ვ. თორღუა, კ. ლორთქიფანიძე, ს. ფაშალიშვილი, გ. ჯაშა.

Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „ნიანგი“. რედაქციის მისამართი: რუსთაველის პროსპ. № 42. ტელ. 3-10-49.

გამომც. № 6, ხელმოწ. დასაბ. 31/III-1955 წ. ქალ. ზომა 70x108 1/8, 0,5, ნაბ. ფურც. 137. „ზარია ვოსტოკას“ სტამბა, რუსთაველის პროსპ. 42, შეკვ. № 421 უფ 02560 ტირ. 25.000

თუმცა საღ გონებას შორდება,
ზღაპრულ თვისებას ანიჭებს!
ამერიკული გაფრენა
თურქეთ-ერაყის ხალიჩებს,

